

Me and my Reference...

Reeds sinds 2001 in het bezit van de 'witte' matzilveren Limited Edition-alt, was ik natuurlijk net als iedere saxofoon liefhebber, zeer benieuwd naar de Reference-alt zo'n 2 ½ / 3 jaar geleden. Ik mocht ermee kennismaken tijdens een trip naar Selmer-Parijs en een bezoek aan de fabriek te Mantes (op zich al een belevenis kan ik melden). We waren met z'n drieën (Peter Broekhuizen, Rolf Delfos en ik) met de onvolprezen Harm Roostenberg als toehoorder...en hebben de Reference aan div. tests (o.a. met een blinddoek...!!!) onderworpen. Dus vergelijkingen met een VI, een VII, de Limited, Super Action en een geheel zilveren serie III, genoeg materiaal leek ons, voor een goede test!!

Wat ons gelijk opviel was de opmerkelijke akoestische verbetering van zowel de Limited als de Reference. Voor mijzelf is de 'Limited' te gek, maar wat stugger en minder flexibel in sound dan de Reference, die echt helemaal los komt... Persoonlijk vind ik dat alle Selmers een bepaald karakter hebben, dat mij bijzonder aanspreekt, het heeft iets eigens wat niet gaat vervelen en voelt vertrouwd, iets wat ik totaal niet heb bij alle andere nieuwe saxen die er op dit moment zijn.. Ik ben ervan overtuigd dat een (te) grote boring daar mede verantwoordelijk voor is (het moet wel een sax blijven en geen toeter..), lange halen gauw thuis denk ik dan altijd... het is verleidelijk, wordt gauw hard en vooral plat (gebrek aan karakter). Terug naar de Reference:

In het Jazz Orchestra of the Concertgebouw waar ik lead-alt speel, was de akoestische werking van de 'Limited' de andere jongens onmiddellijk opgevallen, kortom ze hoorden me beter (ook in de zaal). Toen Aad dan ook na het NSJ-Fest. '03 met de Reference kwam aanzetten, had ik dan ook hoge verwachtingen. Ik heb 'm die middag nog gelijk mee naar de studio genomen voor de opname van een recl. commercial en sindsdien de Limited eigenlijk niet meer aangeraakt!!! Ik was verkocht... sorry Limited...!!! En hoe zijn mijn ervaringen met de Ref. de afgelopen 2 jaar, tja louter positief! Geen moment heb ik het gevoel gehad dat ik me moest aanpassen, het instrument laat me doen wat ik wil zonder tegen te werken of me 'in de steek te laten' en dat in alle disciplines(!!), dus van Jazz tot Pop.

Wat ook echt te gek is, is dat vooral de laatste 2 jaar bijna alle sax/gast-solisten die we hebben gehad (o.a. Gary Foster, George Coleman, Perigo Sambat, Brandford Marsalis, Vincent Herring en James Carter) uit eigen beweging naar me toe kwamen en complimenten gaven over m'n sound

en vroegen naar m'n materiaal..!! Voor mij zijn dat toch de grootste complimenten...!!

Ook heb ik met de Ref. reeds talloze opnames gemaakt.. De laatste was voor mijn nieuwe CD "The Right Track" , waar ik natuurlijk bijzonder kritisch luister naar mijn 'sound' en zuiverheid...en ik moet zeggen ik ben erg blij, het resultaat zal spoedig te horen zijn, ben benieuwd naar jullie reacties...!! Groeten Allard Buwalda

www.allardbuwalda.nl